

Delft, 19 mei 2008

Betreft: Bouwplan Abtswoude
42 deellooties B2a en B2b,
dossiernummer 20070994BA.

Betoog t.b.v. adviescommissie voor
bezwaarschriften

De verdediging van de verlening van een reguliere bouwvergunning voor Abtswoude 42 (deellooties B2a en B2b) door de gemeente Delft (zie het verweerschrift dd. 28-3-2008) schiet andermaal volkomen tekort (men verwijst slechts naar een beantwoording in een eerdere fase), zodat wij uw adviescommissie willen verzoeken het dagelijks bestuur van de gemeente te adviseren de verlening van de bouwvergunning ongedaan te maken.

In het verweerschrift volhardt de gemeente daarmee in het niet onderzoeken van de relatie van een bouwplan met de eigen Delftse ruimtelijke kaders. De weigering om deze planmatigheid met zorg en creativiteit betrachten is nog niet eerder zo onbelemmerd door de gemeente tentoongespreid als bij dit bouwplan. Hierdoor wekt de gemeente in het algemeen de indruk dat

- beleidsmatigheid en voorspelbaarheid bij bestuur en ambtenaren geen rol spelen;
- een bouw-investering kennelijk belangrijker is dan de samenhang van de lokale en regionale ruimtelijke ontwikkeling.

Het is op zijn minst zeer onvolledig dat het "juridisch kader" dat de gemeente aanhaalt in zijn verweerschrift, nl. dat er een Ontwikkelingsplan Abtswoude 42 is vastgesteld en dat verder alleen de artikelen 40 en 44 van de Woningwet van toepassing zijn. Ook de Ontwikkelingsvisie Delft 2025 en het Ecologieplan Delft 2004-2015 zijn door de gemeenteraad vastgesteld. Algemeen en dagelijks bestuur van de gemeente hebben verzuimd in het Ontwikkelingsplan Abtswoude 42, de ruimtelijke onderbouwing, de consequenties van die beleidsvisies onder ogen te zien, iets wat wij een ongehoorde en amateuristische tekortkoming vinden.

Dat het bouwplan van de provincie geen veto heeft gekregen, houdt er mede verband mee dat de gemeente de provincie niet op de hoogte heeft gesteld van het lokale, Delftse beleid en de strijdigheden die zich daarmee voordoen. Daartoe behoort ook, zoals in een nota van beantwoording inzake het bestemmingsplan TU-noord wordt beweerd, nl. "Gemeente Delft vaart niet blind op het provinciale en regionale beleidskader, maar ontwikkelt zelf beleid." Het gaat dus niet aan om een grofmazige provinciale toetsing als rechtvaardiging voor de eigen beoordelingsfouten aan te voeren.

Het "beëindigen van de bebouwingsrand" als ruimtelijke billijking van het bouwplan is slechts een cliché en een bezwering. Zulk jargon kan worden gebruikt om elke open plek in de stad te bebouwen, ongeacht de belangen die andere aspecten van beleid vertegenwoordigen. Het "beëindigen van de bebouwingsrand" is bij dit bouwplan strijdig met algemene landschappelijke visies die ten aanzien van Midden-Delfland worden gehanteerd door de gemeenten Midden-Delfland, Schiedam en Vlaardingen, nl. dat het landschap van Midden-Delfland via "groene vingers" in de steden met het agrarisch cultuurlandschap verbonden moet zijn. Delft heeft zich met zijn Ontwikkelingsvisie Delft 2025 bij dit gedachtengoed aangesloten, en het is dan ook onacceptabel dat - nu zich een investeerder meldt - deze visie omslaat in het afronden van de stad middels een harde stadsrand en allermindst een mooie overgang. Delft slaat hiermee een modderfiguur ten opzichte van de zorgvuldige ruimtelijke ordening die men wat dit betreft bij Schiedamse en Vlaardingse bestuurders kan vinden.

Dat de stelling dat "het ecologieplan (...) voor ons geen verplicht stuk (is) dat wij bij de afweging van de vrijstelling zouden moeten betrekken" geen stand kan houden blijkt ook uit andere recente plandocumenten van de gemeente. In het bestemmingsplan TU-noord en in het ontwerp-bestemmingsplan Zuidwest, deelgebied 2 (Buitenhof) bijvoorbeeld wordt expliciet onderzoek gedaan naar eventuele consequenties die uit het Ecologieplan voortvloeien, bijvoorbeeld voor de aard en maatvoering van ecologische zones en het opheffen van knelpunten in de ecologische structuur. Dat in deze bestemmingsplannen dat onderzoek niet adequaat is gebeurt, doet er voor het bouwplan Abtswoude 42 niet toe; het gaat hier om de status van het ecologieplan, t.w. dat bij het bouwplan Abtswoude 42 het ecologieplan op zijn consequenties voor het bouwplan had behoren te worden onderzocht.

Dergelijke zorgvuldige ruimtelijke ordening wordt met de dag belangrijker. De manier waarop de gemeente Delft ermee omgaat is al helemaal niet acceptabel nu de beruchte

verrommeling van het Nederlandse landschap vooral in de Haaglandse regio heeft toegeslagen. Jaap van Duijn, ex-Robeco topman, schreef zeer onlangs in in de Midden-Delfkrant (32e jrg, nr. 1): “Het spijt me het te moeten zeggen, maar Zuid-Holland is inmiddels met afstand de lelijkste provincie van Nederland. Voor de materiële welvaart is hier een hoge prijs betaald.”

Het niet-aanwezig zijn van unieke natuurwaarden op het bewuste terrein is in dit verband niet van belang. Zelfs als het terrein op dit moment geheel geasfalteerd zou zijn en er nog geen pissebed te vinden zou zijn, dan nog gelden de genoemde beleidskaders. De gemeente Delft kan het zich aantrekken dat zij sinds de vaststelling van Ontwikkelingsvisie (1998) en Ecologieplan (2004) nog geen stappen heeft gezet om inrichting en beheer van het terrein in die 10 jaar in de richting van het geambieerde niveau te brengen. Het zou onverteerbaar zijn als dit falen van de gemeente op het terrein van natuur en landschap het bebouwen van het terrein naderbij zou hebben gebracht.

L.C. van Doorn
19 mei 2008